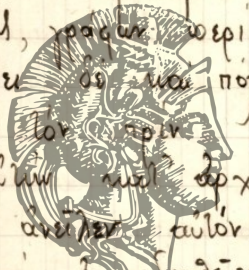

ἔλλειψαι ἱερῶν ἰσορριῶν δεδορῆ- 2. Ζουμπαριάνου.
 νων δὲν δύναται νὰ καθορισθῆ ὁ χρόνος. Τόπος ἢ θέσιμα
 τῆς ἀνιδρύσεως τῆς πόλεως τῶν τῶν πάντων. Ἐρῶν ἢ
 εἴνε ἀρχαϊκῆ, ἰσχυρῆ καὶ τῶν ἰσορ- ἰουρῶν.
 ρων π.χ. αἰῶνα, εἰς συνέγραψε τῆν ἰσορριῶν. σελ. 86.
 λου ὁ Θεόπομπ, ὡς διγύου ἐξ ἀπο-
 στασιασῶν αἰῶν ἀναγέρων τῆν Ἄσπρον.
 Οὐκ ἰσορριῶν ἐν τῷ ὁμοίῳ κληρονομῶν Ἄσπρον.
 ὡς ἰσορριῶν ὁ Γ. Κεδρυνῶν, γραφῆς περὶ τῶν αἰσθητικῶ-
 ρων Θεοδοσίου,² « κληρῶν ὅτι καὶ πόλις ἐν Θράκῃ,
 ἀπο τῶν ἰσορριῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἄσπρον, ὅτι ἦν κεν-
 θερὸν καὶ τῶν αἰσθητικῶν τῶν Ἄσπρον. Καταστραφῆσα ὑπὸ
 ἐπιδραμόντων γύμων καὶ ἐπανορθῆσα ἢ μελονομασθεῖσα ὑπὸ
 Θεοδοσίου πόλις αὕτη ἐσανεῖλε τὸ ἀρχαῖον αἰῶν ὄνομα
 ὑπὸ τὸ ὅποιον ἀναγέρεται ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἰσορριῶν.
 ἢ Ἄσπρον ἢ καὶ ὁ Ἄσπρον καὶ γραφῆ ὁ Πλίνιος ἀπέχε-
 τῆς Βίβλιος ἱερῶν τῆς πόλεως. Ἐπειὶ ὀνομασθεῖς τῆς Ραυδῆδος
 μετὰ τῆς αἰῶν καὶ τῶν κληρῶν πηλοῖν καὶ βοροδοκίμῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ

1. Διερ. Βυζαντ. σημειῶν σχετικῶς « Ἀντιπάρου διαβιβῶν ἐπὶ Ἄσπρον. ὅτι φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν τῇ περιοχῇ τῆς χώρας τῶν Καινῶν (Tomachek σ. 84.)
2. Γ. Κεδρυνῶν Δύρου. ἰσορριῶν τόμ. Α', σ. 568 (ἔκδ. Bekker).
3. Ἐκδ. Ἄννας Κομνηνῆς Ἀγέμῶνα. - Κ. Πορφυροῦ. ὡς ἐν, βιβλ. Β-Γ.

Ἄπρωδ.

ὑποπόθησας τῶν Ἄπρων, μετ' ὠμίητος προσνήχησεν εἰς τὸν
καίσιμον. Ἀπέειπε ἡ Ἄπρωδ μετὰ τῆς ἐπαρχίας Ἑβρώτων
κατὰ τῆν Βυζαντινὴν ἐποχὴν⁹, ὅτε εἰ οἱ Ἰταῖοι εἰσηγα-
σαν εἰς τῆν Θράκην καὶ εἰσελθοὺν καὶ ἐγκαταστάσασθαι
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιμέρους, ἡ Ἄπρωδ εἰσέδη ὡς γέουδον
εἰς τὸν Θεόδωρον Βρατῶν, τὸν σύζυγον τῆς Ἄγνης τῆς Γα-
ρίας, ἀδελφῆς τοῦ Φιλίππου Ἀγούστου. Οἱ καίσιμοι τῆς
Ἄπρου Ἰονομάχοι Ἰσραῖοι καὶ Ἄπρωι κατὰ Νίεφανον Βυ-
ζαντινόν, ἀλλὰ καὶ Ἀπρηνοὶ ἀναρράγονται εἰς ἀνω-
πέδειςαι ἐν Κυζίῳ ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν¹⁰.

μα, praeter municipia ^{urbibus} inter duabus, Apris et

Perintho. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ**

7. Ο ἀνωτάτω ἀνδραγαθὸς ὁ πριεσβύτερος δια Νέεπαρ
(ὑπ' ἀριθ. XXIV ἐνδὸς εἰς τὰς Γραεσο-Ρωμαίων ὑπὸ
Zachariae Μερ. Γ, σ. 509) καὶ ἄλλοι «τὸν ἱερὸτατον μητρο-
πολίτην Ἄπρω... γόχων καὶ ἀρετῆν νεώσομένην ἐπέχειν
τὸν νόμον τῶν Ἑδραίων καὶ ἀπογαίνει τῆς ἀνημούσης
τῶ καὶ τῶν ἄλλων τῆς».

8. Ν. Χωρῶτου καὶ μετὰ τῆν ἀγῶνιν σ. 400 «τῆν δὲ εἰ-
σοδὸν τοῦ Ἄπρου βιασάμενος ἀνημέρωσ τὸς ἐπι προδέρειλαι».

9. Ἱερουλ. Συνιδ. 634.

10. C. I. G. Tom. 2. σ. 939 ἀριθ. 3685, 10 «Ἀπρητῶν δ' ἀνδρεί-
φαλο γαῖα».